

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

NOTULEN LEDENRAADVERGADERING van de KBvG op 18 maart 2021 via ZOOM

Ledenraad:

Dhr. M. (Mohammed) Azouagh
Mw. C. (Chris) Bakhuis-van Kesteren
Mw. L.A.C. (Lorena) Botter
Dhr. A. (Arie) Lodder MSc, als plaatsvervanger voor de heer D.W.J. (Jonathan) van Leeuwen
Dhr. mr. S. (Stefano) Nocco
Dhr. M.A. (Mark) Nouta
Mw. B. (Berthine) Pap
Dhr. P.W.J. (Patrick) van der Pas
Dhr. M.F.J. (Michael) Pijnenburg, voorzitter
Dhr. mr. M.J. (Maarten) van Rooij
Dhr. J.C.M. (Hans) Ruis
Dhr. mr. J.A. (Jan) de Swart
Dhr. M.R. (Michael) Swier
Dhr. M.C. (Marco) Weening
Dhr. C.J.O. (Clemens) Waters

Aanwezige plaatsvervangende ledenraadsleden

Dhr. R.R. (Redmer) Bouwman
Mw. R. (Richelle) Elshof
Dhr. D.X. (Dion) van Empelen
Dhr. J. (John) Hempel
Dhr. G.I. (Iwan) van Ravenswaaij
Dhr. M.I.L. (Marcel) Stalman
Mw. P.H. (Petronella) Stockmann
Dhr. M. (Mesut) Tasci
Dhr. P.G.C. (Patrick) Wittebrood

Bestuur:

Dhr. drs. M.D. (Michaël) Brouwer MSc (voorzitter)
Dhr. mr. S.J.W. van der Putten (vicevoorzitter)
Dhr. A.Ch. Boiten (penningmeester)
Dhr. mr. O.M. Jans
Mw. mr. B.M.M. ter Kuile
Dhr. J. Nijenhuis
Dhr. P. Otter

Bureau:

Mevrouw K.M. Deelman
Mevrouw S.M.C. van Koningsbrugge

Mevrouw K.M. Weisfelt (directeur)

Notulist

Het Notuleercentrum

1 Opening en mededelingen

De voorzitter de heer Pijnenburg opent de digitale vergadering om 13.00 uur en heet de deelnemers en belangstellenden welkom. De vergadering is extra ingelast en gaat alleen over Schuldenwijzer.

De voorzitter noemt de vergaderetiquette: deelnemers zetten hun camera aan indien mogelijk en steken een digitale hand op als zij het woord wensen.

De voorzitter stelt voor te spreken over de impactanalyse Schuldenwijzer, daarna over het verdienmodel en vervolgens over eventueel te ontwikkelen beleid. Hij vraagt de heer Van der Pas eerst een en ander toe te lichten vanuit zijn rol als lid van de Begeleidingscommissie. Daarna kan de heer Nouta de brief toelichten die hij deze week aan de Ledenraad heeft gestuurd. Vervolgens wordt er een rondje gemaakt langs de Ledenraadsleden en kunnen zij hun mening geven. De Ledenraad is daarmee akkoord.

2 Rapport Impactanalyse Schuldenwijzer

Toelichting vanuit de Begeleidingscommissie

De heer Van der Pas merkt op dat de vraag om een toelichting vanuit de Begeleidingscommissie onverwacht is en dat hij deze dan ook niet heeft voorbereid. Hij is echter wel bereid een en ander te vertellen en zal vragen daarover zo goed mogelijk beantwoorden. De vraag die hem nu gesteld wordt had het bestuur moeten stellen voor de oplevering van het rapport van Flynth en dat is niet gebeurd. Dat kenmerkt volgens de heer Van der Pas de rol die hij in deze commissie had.

Aan het begin van het proces van de impactanalyse is hij benaderd vanuit het gezamenlijke bestuur van KBvG en SNG met de vraag deel te nemen aan een Begeleidingscommissie, die het bureau Flynth moest bijstaan. De andere leden van die commissie waren Rinus van Etten, Stéphanie van Koningsbrugge (bureau KBvG) en een medewerker van SNG. De heer Van der Pas kreeg op zijn vraag naar de rol en taken van zo'n Begeleidingscommissie geen antwoord en is zelf op zoek gegaan naar wat dat dan zou kunnen zijn. Hij stuitte op een stuk van een hoogleraar en heeft de omschrijving daarin aangehouden voor het bepalen van zijn eigen rol: het adviseren van de onderzoekscommissie, het proberen deuren te openen waar die open moesten, het begeleiden naar contacten waar mogelijk, het zorgen dat het onderzoeksbureau zich zo veel mogelijk aan de doelstelling van het onderzoek zou houden, in dat alles zo min mogelijk zijn persoonlijke mening over Schuldenwijzer te laten gelden en uiteindelijk een slotverklaring afgeven over de vraag of het onderzoek conform de opdracht is uitgevoerd. Dat laatste is niet gebeurd, de heer Van der Pas deelt zijn conclusie daarom nu: in het proces zelf was best lastig om bij de onderzoeksopdracht te blijven, maar allereerst ook om vast te stellen wat die opdracht precies was. Er waren offertes aangevraagd bij een aantal partijen, maar het is dan natuurlijk zaak dezelfde definitie te hanteren van Schuldenwijzer en daarmee ging het in het begin al fout: zien we Schuldenwijzer puur een ontsluiting van het digitaal beslagregister, of ook met de registratie van alle vorderingen met titel? Of gaat het om de meest uitgebreide vorm, waarbij dus ook alle minnelijke vorderingen meteen al bij aanvang van dossieropbouw moeten worden aangemeld (dus ook vorderingen die nog niet vaststaan of betwist worden, et cetera)? Die vraag was niet helder en de heer Van der Pas stelde voor dat terug te leggen bij het bestuur. Daaruit is de opdracht aan Flynth gekomen om de uitgebreide variant in het onderzoek mee te nemen.

Gedurende het onderzoek bleek het moeilijk om binnen de beroepsgroep mensen te vinden die hierover iets zinnigs wilden, durfden of konden zeggen. Veel deurwaarders hadden wellicht niet precies voor ogen hoe groot dit project eigenlijk is. Uiteindelijk is toch een aantal collega's bereid gevonden te worden geïnterviewd. De heer Van der Pas heeft zo goed mogelijk getracht ervoor te zorgen dat het ging om een juiste, zo breed mogelijke afspiegeling van de beroepsgroep. In de Begeleidingscommissie ging de discussie het meest over en bleek het meest lastig om een verschil te maken in wat nu voor de deurwaarder een maatschappelijke rol is en wat een taak is. Daaronder wordt verstaan: het uitbrengen van exploitatie en de tenuitvoerlegging van vonnissen zijn taken. Daarbij hoort dat er waarborgen zijn, dat er een controlesysteem is en dat er toezicht is; de welbekende omschrijving. De maatschappelijke rol betreft enerzijds wat de maatschappij van de beroepsgroep verwacht en anderzijds wat deurwaarders de laatste jaren op zich hebben genomen (in het streven naar maatschappelijk verantwoord ondernemen, regie houden en relevant te blijven). Dat zijn dus rollen die vervuld worden, maar geen taken die door de overheid zijn opgelegd. Het onderzoek is daar enigszins op toegespitst en dat heeft volgens de heer Van der Pas ook geleid tot de eindconclusie.

Mevrouw Bakhuis vraagt wat de heer Van der Pas vindt van de terugkoppeling vanuit de Begeleidingscommissie naar de Ledenraad. Hij antwoordt dat dat geen rol of taak is van deze commissie, dus die terugkoppeling is er niet geweest. De heer Van der Pas is tevens lid van de commissie Schuldenwijzer; die heeft hij vanuit de Begeleidingscommissie meegenomen in het proces door updates te geven en om feedback te vragen.

De heer Waters waardeert de wijze waarop de heer Van der Pas zijn rol heeft ingevuld. Hij begrijpt dat er steeds terugkoppeling is geweest aan de Ledenraad via de commissieverslagen. De heer Van der Pas antwoordt dat hij geen directe terugkoppeling heeft gegeven aan de Ledenraad en in die zin ook niet aan de commissie Schuldenwijzer. Zoals gezegd heeft hij deze commissie wel updates gegeven over het proces en waar nodig gevraagd om input en meedenken. Daarover is af en toe door de commissie Schuldenwijzer iets gezegd in Ledenraadsvergaderingen. Dat is terug te vinden in de notulen.

Mevrouw Pap vraagt of het voorliggend rapport van Flynth aan de verwachtingen van de heer Van der Pas voldoet, of dat er door hem aangegeven vragen onbeantwoord zijn gebleven. Hij vindt dat Flynth de zaken technisch goed heeft aangepakt en een goed rapport heeft opgeleverd; daarmee heeft het voldaan aan de onderzoeksopdracht. Mevrouw Pap vraagt of de heer Van Etten (lid van de Begeleidingscommissie) daar ook zo over denkt. De heer Van der Pas heeft daar in die zin niet met de heer Van Etten over gesproken. Hij kent hem al lang en heeft veel waardering voor hem; wel hebben zij andere opvattingen en vertrekpunten en dat kwam af en toe ook naar voren in de rollen van beiden in de Begeleidingscommissie. Bureau Flynth heeft daar wel de goede punten uit kunnen halen. Ieder heeft dus zijn eigen rol vervuld, met veel respect voor het hele proces. Het rapport is het resultaat daarvan, dat naar de mening van de heer Van der Pas gezamenlijk wordt gedragen.

De heer Lodder vraagt of de heer Van der Pas achteraf tevreden is over de samenstelling en diversiteit van de groep van geïnterviewde deurwaarders; hij gaf immers aan dat het lastig was om gegadigden te vinden. De heer Van der Pas antwoordt dat hij zich logischerwijs niet heeft gericht op de inhoud van de antwoorden van de geïnterviewden. In de bijlage bij het rapport is te zien welke kantoren uiteindelijk zijn geïnterviewd en die groep is voldoende gespreid en divers. Voor de doorsnee deurwaarder die de hele dag met de praktische kant van het vak bezig is, is het echter best lastig om alle ontwikkelingen en zaken die spelen in de gaten te houden, voor te bereiden, over na te denken et cetera. Het is dus voor de meesten best moeilijk om daar iets zinnigs over te zeggen.

De voorzitter concludeert dat hiermee de vraag bij de eerste bullet – is het onderzoek uitgevoerd conform de opdracht - is besproken.

Brief van de heer Nouta d.d. 12 maart 2021

De brief is getiteld 'een valse start' en desgevraagd licht de heer Nouta deze kort toe. Hij heeft getracht de brief positief te besluiten. Hij zou het jammer vinden dat de beroepsgroep, als men 'blijft hangen' in het verhaal van Schuldenwijzer, de boot mist op het gebied van het benutten van data voor het toekomstige verdienmodel. Hij weet dat de ontwikkelingen op dat vlak niet tegen zijn te houden, maar daarbij dient de beroepsgroep voortdurend het eigen verdienmodel goed onder ogen te blijven zien en zo nodig te updaten.

Met betrekking tot het eerste deel van de brief benadrukt hij dat hij niet twijfelt aan de goede bedoelingen destijds van de initiatiefnemers van Schuldenwijzer, maar dat hij wel van mening is dat het proces niet in de juiste volgorde is verlopen. Men moet niet eerst met iets beginnen, vervolgens onderzoeken of het wel een goed idee is en dan niet meer terug kunnen. Daarover is in het verleden in de Ledenraad veel gesproken en het is treurig als het dan toch weer mis gaat. Verder spreekt de brief voor zich. De heer Nouta wil niemand op de tenen trappen, maar de beroepsgroep zou aan de vooravond moeten staan van een enorme groei in plaats van een voortdurende krimp; daar zal Schuldenwijzer niet aan bijdragen.

De heer Waters vindt de inhoud van de brief lastig. Het is een zeer kritische brief, maar ook de kansen van Schuldenwijzer worden benoemd, althans het gebruikmaken van de data door de gerechtsdeurwaarder in het kader van inzicht geven in mogelijke rating van schulden of de beoordeling in hoeverre een vordering verhaalbaar is of niet. In de brief spreekt de heer Nouta van een nadelig effect van Schuldenwijzer van € 90 miljoen voor de beroepsgroep; de heer Waters kan zich dat niet voorstellen. Anderzijds ziet hij Schuldenwijzer ook vanuit de verplichting van SNG met betrekking tot het voldoen aan het inzage-recht in kader van de AVG; daar is Schuldenwijzer 1.0 zonder meer voor nodig. Met betrekking tot het proces van besluitvorming kan men zich inderdaad afvragen of dat op de goede manier is verlopen, of dat het mede een uitvloeisel is van het vastgestelde beleidsplan.

De heer Nouta merkt op dat het bedrag van € 90 miljoen in het rapport wordt genoemd. Het beleidsplan heeft een bepaalde, voortdurende werking. Aan het feit dat mensen inderdaad vanuit de AVG het recht hebben om te weten wat er over hen geregistreerd wordt, doet de heer Nouta niets af; het is wel de vraag of het luik dan zo wijd open moest worden gezet met zo'n grote schade voor de beroepsgroep als gevolg. Daar is men zelf bij geweest, dat was een keuze en die is naar de mening van de heer Nouta niet op de goede manier gemaakt.

De heer Swier volgt de analyse van de heer Nouta een heel eind; deze legt het proces grotendeels feitelijk vast. Hij vraagt zich af of het nu over het rapport van Flynth gaat, of over het vervolg daarop. Na meerdere keren lezen van het rapport blijven er toch losse eindjes en vragen over en bovendien bevat het rapport veel aannames. Het genoemde bedrag van € 90 miljoen staat er inderdaad in. De heer Swier hecht er waarde aan dat er kritisch wordt gekeken naar de conclusies in het rapport, voordat besproken wordt wat de Ledenraad ermee moet. De tweede vraag gaat uiteraard om het volgende: de gemakkelijke weg en de reflex is wellicht om niets te willen veranderen, maar tijden veranderen en data is daarin een belangrijk punt. Vanuit dat oogpunt zal de Ledenraad naar de problematiek moeten kijken; tegenhouden lukt toch niet, het is zaak er dan een positieve draai aan te geven en dat lijkt in het hele traject een beetje vergeten te zijn. De vraag hoe de beroepsgroep aan het initiatief Schuldenwijzer niet ten onder gaat, behoeft zeker veel aandacht.

De heer Swier vraagt of vandaag ook het rapport zelf nog besproken wordt, of dat alleen de kansen en (on)mogelijkheden die erin worden aangegeven aan de orde komen. De voorzitter antwoordt dat wat hem betreft eerst het rapport zelf aan de orde komt, daarna de kansen en bedreigingen vanuit Schuldenwijzer en vervolgens de andere mogelijkheden die in het rapport geschetst worden, zoals het komen tot een andere opzet van het verdienmodel van de gerechtsdeurwaarder. Daarna kan de Ledenraad bekijken wat zij beleidsmatig met het rapport wil en wat conclusies en vervolgstappen zijn. Daarbij kan ook het rapport Betalingsregelingen, dat op verzoek van de heer Waters naar de Ledenraad is gezonden (samen met de reactie daarop van de KBvG aan het kabinet), betrokken worden.

Mevrouw Bakhuis spreekt complimenten uit voor de heer Nouta; hij beziet een en ander vanuit een bepaalde kwaamigheid, maar eindigt de brief wel met het benoemen van kansen en concludeert dat dattoepassingen toch de toekomst zijn. Zij sluit zich verder aan bij de woorden van de heer Swier; de Ledenraad zal eerst iets van het rapport en het initiatief moeten vinden en dan het vervolg bepalen. Zij vindt dat er een goed rapport voorligt, maar wijst erop dat het onderzoek exploratief was en dat men natuurlijk is uitgegaan van aannames. Zij vraagt of de Ledenraad vandaag om besluitvorming wordt gevraagd, of dat een en ander eerst nog rustig overdacht kan worden.

De voorzitter antwoordt dat er voor vandaag geen punten ter besluitvorming zijn geagendeerd. Het doel van deze sessie is het samen doorspreken van het rapport en de implicaties, mogelijkheden, kansen en bedreigingen et cetera daarvan en dan de richting te bepalen. Daar is geen grote haast bij.

De heer Ruis heeft inmiddels al veel zinnige opmerkingen gehoord. Hij sluit zich deels aan bij de inhoud van de brief van de heer Nouta, die grotendeels feiten weergeeft; het is zeker nodig om de discussie te voeren over het proces. De heer Ruis sluit zich ook aan bij de heer Swier; het heeft geen zin om ontwikkelingen tegen te willen houden, maar het is wel zaak daar richting aan te kunnen en durven geven zodat de beroepsgroep er ook iets aan heeft. Hij heeft over het onderwerp contact gehad met diverse mensen en vernomen dat men het gevoel heeft er geen grip op te hebben. Ook werd meerdere keren gezegd dat het een 'feestje van de heer Brouwer' is. Dat laatste wordt wel ontkracht door de toelichting van de heer Van der Pas, die aangeeft dat er een brede groep collega's is geïnterviewd. Het draagvlak in de beroepsgroep voor Schuldenwijzer lijkt niet groot, daar zal de Ledenraad naar moeten kijken en zich ook wel zorgen over maken. De heer Ruis heeft met een aantal zaken in het rapport moeite, omdat die uit de lucht lijken te komen vallen. Er worden inderdaad grote marges in genoemd. Het rapport is een waardevol praatstuk maar er is dus nog wel veel discussie nodig, zeker ook over de uiteindelijke inhoudelijke invulling. Dit zal voor een langere periode nog veel tijd en goed nadenken vragen van de Ledenraad.

De heer De Swart herkent veel in de brief van de heer Nouta. Als een van de vormgevers van het beslagregister en lid van de commissie Beheer Beslagregister gaf de heer De Swart al eerder zijn verbazing aan over de het verloop van het proces met betrekking tot Schuldenwijzer. Het beslagregister is in januari 2016 tot stand gekomen en later kwam er een versie 2.0 waarbij een aantal bedragen werd uitgewisseld. Voor hem als lid van de commissie Beslagregister kwam Schuldenwijzer destijds als een verrassing; inzage voor burgers zou er wel komen, maar opeens werd dat als Schuldenwijzer geïntroduceerd. De heer De Swart vond het toen niet chic dat commissie Digitaal Beslagregister daar niet van op de hoogte was. Hoe dan ook is de het digitaal beslagregister de basis voor Schuldenwijzer. In de commissie Beheer Beslagregister is in het verleden enkele keren gesproken over de vraag of men ook nog naar een versie 3.0 zou gaan. Destijds zijn er bijvoorbeeld al velden gereserveerd in het register voor uitwisseling van gegevens met de RDW. Door diverse oorzaken is dat blijven liggen, SNG is de afgelopen tijd druk geweest met zaken als de beslagvrije voet et cetera, maar blijkaar ook met Schuldenwijzer. Het digitaal beslagregister was niet alleen bedoeld om burgers

inzage te geven in hun positie, maar ook als een instrument voor deurwaarders onderling. Het zou heel mooi zijn als zaken als uitwisseling van stukken via een uitbreiding van het DBR zouden kunnen, maar er lijkt nu vooral sprake van een uitbreiding van het DBR ten behoeve van schuldenaren en niet ten behoeve van de beroepsgroep zelf terwijl juist daar nog wel winst te boeken is. De beroepsgroep heeft met het DBR de nek uitgestoken, maar het ministerie is op de handen blijven zitten. Het heeft weliswaar vijf ton bijgedragen, maar het was in feite een overheidstaak. Door de gegevensuitwisseling in te brengen is de ontwikkeling enigszins ten faveure van de kantoren gekomen, maar met Schuldenwijzer lijkt het dus meer de kant van de schuldenaar op te gaan. Het is echter van belang te bekijken hoe de beroepsgroep er zelf meer baat bij kan hebben. Daarnaast is het zaak dat het ministerie en andere partijen de kastanjes ook eens uit het vuur halen, in plaats van voor de zoveelste keer de beroepsgroep. In die zin sluit hij zich aan bij wat de heer Nouta hierover schrijft.

De voorzitter beaamt dat helder moet zijn over welke Schuldenwijzer er nu precies wordt gesproken; Schuldenwijzer als inzageportaal voor het DBR zoals dat nu wordt gebruikt? De impactanalyse van Flynth is uitgegaan van de breedst mogelijke vorm van Schuldenwijzer, waarin alle soorten vormen van beslagen, van willekeurig welke derden dan ook geregistreerd worden. De heer Van der Pas vult aan dat de onderzoeksvraag breder is getrokken, omdat dat dit laatste in eerste instantie wel de intentie was van SNG en KBvG. Bij het 'champagnemoment' werd ook een conceptverordening gestuurd, die al zag op het totaalpakket, een verplichting voor deurwaarders om ook alle minnelijke vorderingen in te schieten. Als dat dus het idee is geweest van de initiatiefnemers - met de beste intenties - en op de achtergrond nog steeds speelt, vond de heer Van der Pas dat dat ook moest worden meegenomen. De voorzitter beaamt dat destijds inderdaad het ontsluiten van het DBR is gepresenteerd, met daarbij de ambitie om dat uit te breiden. De heer Van der Pas wijst erop dat niet om alleen een ambitie ging, maar dat er al echt sprake was van de uitgerolde conceptverordening.

Mevrouw Botter vindt Schuldenwijzer een goed initiatief. De maatschappij verandert zodanig, dat de beroepsgroep daarin mee zal moeten veranderen. De taken staan vast, maar de rollen van de deurwaarder veranderen en daar moet over meegedacht worden. De schuldenproblematiek staat hoog op de prioriteitenlijstjes van de politiek, er zijn steeds meer handvatten om uit schulden te blijven, executiemaatregelen te voorkomen en om überhaupt een deurwaarder in te schakelen. Schuldenwijzer is een heel mooi hulpmiddel met het oog op de veranderende rol. Zij vindt de zorgen van de heer Nouta wel terecht, maar de brief en ook de enquête van Deurwaardersbelangen werpen een negatieve schaduw over Schuldenwijzer; dat is onterecht en heel jammer, want het kan juist het begin zijn van iets heel positiefs. Mevrouw Botter vindt dat de genoemde enquête de invuller een bepaalde kant op duwt - anti -Schuldenwijzer - en ook dat is jammer en een gemiste kans. Zij wil zo'n enquête objectief kunnen invullen. Wat haar betreft is Schuldenwijzer niet alleen maar negatief, maar een mooie innovatieslag waar overigens nog wel werk aan nodig is.

De heer Nocco bespreekt dat hij blijkbaar op een verkeerd moment Ledenraadslid is geworden; het al genoemde champagnemoment was tijdens zijn eerste vergadering, waardoor hij wellicht positief is beïnvloed met betrekking tot Schuldenwijzer. Het kon niet op, het was een geweldige ontwikkeling. De heer Van der Pas geeft daarin een goede en leerzame nuance. Toen het rapport van Flynth kwam, werd de heer Nocco wakker geschud. Vervolgens kwamen de enquête van Deurwaardersbelangen en de brief van de heer Nouta, die nog wat meer kleur gaven aan het rapport. In de brief lijkt de heer Nouta het bestuur te willen wegsturen naar aanleiding van dit alles. Klopt dat? Want dat is nogal wat en dient wat de heer Nocco betreft eerst helder te zijn.

De heer Nouta zet uitdrukkelijk vraagtekens bij het proces en de volgorde daarvan, maar twijfelt niet aan de goede bedoelingen destijds van de initiatiefnemers. Hij zal dan ook zeker niet de vraag

opwerpen of er bestuursleden weggestuurd moeten worden, maar de negatieve tendens die mevrouw Botter noemde, had voorkomen kunnen worden als het traject in de juiste en ook afgesproken volgorde - impactanalyse vooraf en evaluatie achteraf – was verlopen. Dat ziet men ook terug in het rapport van Flynth.

De heer Nocco veronderstelt dat er eigenlijk maar één uitweg is als de heer Nouta het zo oneens is met hoe dit loopt – het bestuur wegsturen – maar hij begrijpt dat dat dus niet zo is. De heer Nouta antwoordt dat hij zijn visie heeft gegeven, maar dat hij geen reden ziet om in te stemmen met eventuele disciplinaire maatregelen richting bestuursleden. De heer Nocco is blij met deze duidelijkheid.

De heer Lodder geeft aan dat hij voorstander is van het idee en de ambitie achter Schuldenwijzer en wat de beroepsgroep daarmee zou kunnen bereiken. De wereld is enorm aan het veranderen en dat blijft zo, daar moet de beroepsgroep in mee. Dat kan op verschillende manieren en Schuldenwijzer kan daar een mooie richting aan geven. De kritische geluiden, met name wat het proces betreft, zijn echter ook steekhoudend. De heer Lodder heeft een aantal inhoudelijke opmerkingen bij het rapport. Er worden veel aannames gedaan. Er staat bijvoorbeeld in het rapport dat de impact van Schuldenwijzer die door de geïnterviewden wordt aangegeven varieert van 0 tot 50%. Vervolgens wordt er gerekend met 10% en een gewogen gemiddelde van 25%; een worst case percentage wordt niet genoemd, terwijl er blijkbaar ook collega's zijn die 50% hebben gemeld. Het effect op (personeels)kosten wordt door middelgrote en kantoren min of meer gelijk aangegeven, althans men rekent met eenzelfde cijfer. Kleine kantoren zouden geen effect op de kosten verwachten, maar toch wordt met dezelfde percentages gerekend omdat anders de business case voor die kantoren te negatief zou zijn. Dat is een vreemd uitgangspunt, klopt dat wel? De voorzitter antwoordt dat de onderzoekers in de Q&A in de vorige vergadering aangaven dat dat men niet kan reduceren op vier personeelsleden. De kostenreductie voor kleine kantoren is daarom geraamd in het licht van samenwerking. Er worden drie fasen bij Schuldenwijzer onderscheiden. Hoe zinvol is het dat nu wordt doorgegaan met investeringen die nodig zijn voor Schuldenwijzer in fase 2, als de intenties nog niet duidelijk zijn van organisaties die in fase 3 ook mee zouden moeten gaan doen?

De heer Azouagh hoort met enige verbazing aan dat sommige collega's het rapport in twijfel trekken. Het geeft de zaken in niet mis te verstane bewoordingen aan en onderbouwt de cijfers met betrekking tot de mogelijke gevolgen van Schuldenwijzer voor de gerechtsdeurwaarder. Forse omzetverliezen enerzijds, besparingen anderzijds maar de voordelen wegen niet op tegen de nadelen. In een steeds krimpende markt heeft de beroepsgroep door een niet-aflatende inzet toch het nodige kunnen doen en met succes, maar de heer Azouagh is van mening dat de inzet, kosten en moeite van de afgelopen jaren om het tij te keren in een klap teniet worden gedaan door Schuldenwijzer. Een mogelijk ander verdienmodel wordt besproken, maar het verrichten van ambtshandelingen wordt nu te grabbel gegooid in de hoop dat Schuldenwijzer een alternatief kan bieden. Wat is de correlatie, waarom is deze weg überhaupt ingeslagen? Men zal moeten roeien met de riemen die men heeft want een weg terug is er blijkbaar niet meer, maar de manier waarop dit aangepakt gaat worden baart grote zorgen. De voorzitter wijst erop dat vanmiddag juist wordt gesproken over de vraag of er wel doorgegaan moet worden op de ingeslagen weg en, zo ja, onder welke condities.

De heer Swier is het met de heer Azouagh eens dat er in feite al een besluit genomen is. De Ledenraad heeft daarop aangegeven dat er eerst een impactanalyse moest komen. Dat is gebeurd en daar wordt nu over gesproken; daarom is het verhaal van de heer Nouta belangrijk. Als het bestuur zou hebben gezegd "een kwart tot 35% van de deurwaarders moet weg, er moet 900 man personeel uit, de omzet gaat met € 90 miljoen omlaag, vindt u dat goed?" dan was wegsturen wellicht het gevolg geweest. De

heer Swier heeft de tekst in de brief niet geïnterpreteerd als dreigement in die richting. Verder sluit hij zich aan bij wat de heer Lodder zei over de aannames met betrekking tot omzetverlies en het ontbreken van een worstcasescenario. Stel dat het omzetverlies maar 10% is, dan overleeft de helft van de kleine kantoren dat niet omdat zij dan gewoon geen winst meer maken en niet verder kunnen bezuinigen. Dat is de trieste conclusie van deze impactanalyse. Aan het begin van de rit is een te grote broek aangetrokken en de Ledenraad probeert dat nu een beetje bij te schaven, maar zoals de heer Azouagh zei is die weg al ingeslagen. De vraag is nu: hoever gaan we met Schuldenwijzer? De heer Swier is op dat vlak wat positiever dan de heer Azough; men zal wel moeten, data is waar het nu om gaat. Er zijn niet genoeg exploten uit te brengen voor alle deurwaarders. De fundamentele vraag is: hoe groot zou de beroepsgroep moeten zijn? Daar kan men verschillend over denken. Dat geldt ook voor Schuldenwijzer; het is een fantastisch instrument, maar is het dat ook voor deurwaarders? Het is heel geschikt ter profilering, maar wellicht niet voor het behalen van een goede omzet. Daarmee komt de heer Swier bij het punt van de heer Nouta: als dit dan moet, laat er dan ook een verdienmodel aan hangen zodat de beroepsgroep kan blijven bestaan. Daar zou de discussie over moeten gaan. De Ledenraad heeft de plicht daarover na te denken, men zal elkaar daar snel in vinden want nu stoppen met Schuldenwijzer en doorgaan op de oude voet is geen optie. Andere partijen zullen een soortgelijk portaal inrichten en dan wordt de boot helemaal gemist.

De heer Van der Pas merkt dat bij een aantal onderwerpen wat meer duiding nodig is. Een aantal deelnemers noemde aannames in het rapport, met name met betrekking tot de scenario's en omzetverlies. Hoe meer mensen een schatting doen, hoe beter het gemiddelde klopt. Er waren inderdaad collega's die denken dat de impact klein zal zijn, maar ook die 50% omzetverlies verwachten. De marge is op 10% en 25% gesteld en niet ook op 50%, omdat bij dit laatste cijfer een leermoment is meegenomen van de invoering van het DBR; toen is ook een effect gezien op het aantal zaken en dat is door de onderzoekers meegenomen. De precieze cijfers kan men vooraf natuurlijk niet geven, maar de lijn van de impactanalyse is duidelijk: Schuldenwijzer zal een enorme impact hebben op de beroepsgroep.

Verder heeft Flynth geprobeerd aan te tonen dat ook kleine kantoren in theorie een kostenvoordeel hebben, dat zij in de praktijk echter niet realiseren omdat men de processen nu eenmaal niet met minder dan een kritieke massa aan personeel kan invullen. De suggestie van Flynth daarbij is dat dit hooguit opgeheven zou kunnen worden door meer samenwerking. De eindconclusie is echter dat Schuldenwijzer op de kleine kantoren een onevenredig grote impact gaat hebben.

Wat vanmiddag nog niet genoemd is, is dat Flynth ook aangeeft dat de oplossing niet bij de beroepsgroep ligt, maar bij de overheid. Het kan niet zo zijn dat Schuldenwijzer wordt geïmplementeerd en dat men dan maar moet hopen dat het goed komt, of zelf iets moet verzinnen. De beroepsgroep kan pas iets met Schuldenwijzer als het niet de maatschappelijke rol is, maar een wettelijke taak is geworden. De heer Van der Pas kan zich vinden in het betoog van de heer De Swart; er kan nog meer ingezet worden op het kweken van goodwill, weer laten zien wat deurwaarders allemaal doen en hopen dat de overheid bij zal leggen, maar dat gaat niet gebeuren. Zijn insteek is dat datagebruik een onderdeel van de maatschappij is en zich door ontwikkelt, er dient maximaal gebruik van te worden gemaakt. Is Schuldenwijzer daarvoor hét model? Niet zolang het geen taak is die door de overheid aan de beroepsgroep wordt toebedeeld. Alles wat op dit vlak nu wordt doorontwikkeld, gaat ten koste van de beroepsgroep en de overheid terwijl de overheid achteroverleunt.

De heer Van Rooij kreeg bij het lezen van het rapport steeds de gedachte dat het, naast een impactanalyse van Schuldenwijzer, ook over de toekomst en die van de beroepsgroep gaat. Het rapport geeft aan dat het ook gaat om informatievoorziening en dataverwerking, die invloed heeft op

de effectiviteit van onder andere het werk van een deurwaarder. Dat is een ontwikkeling die verder gaat dan alleen Schuldenwijzer. Uiteraard heeft dat impact op het werk, daardoor doet men het een niet en het ander wel. Gaat men bijvoorbeeld door met een kansloze vordering? De kern is dat die ontwikkeling, verbeterde informatievoorziening nu eenmaal de toekomst is, waardoor de beroepsgroep wellicht niet zal groeien en in elk geval niet op de tot nu toe bekende manier (zoals het bezorgen van papieren exploten). De heer Van Rooij is het eens met vorige sprekers dat het proces rond Schuldenwijzer niet goed is verlopen. Hij sluit zich volledig aan bij de heer Van der Pas met betrekking tot de vraag: hoe kan Schuldenwijzer dan worden uitgenut? Wordt het een wettelijke taak of een initiatief? Persoonlijk staat de heer Van Rooij achter de ontwikkeling die in het rapport wordt geschetst.

De heer Van der Pas wijst erop dat een registratie in Schuldenwijzer niet hetzelfde is als een kansloze vordering. Dat frame wordt gecreëerd, maar het is niet waar. Iedereen kent debiteuren die op papier niets hebben maar dat, als de deurwaarder bij hen langs gaat en aanspreekt, het recht voor de klant toch kan zegevieren. De voorzitter leest het anders en denkt dat het meer gezien moet worden als een ondersteuning; op het moment dat iemand al een of meer lopende loonbeslagen heeft en er zijn ook nog meerdere vorderingen aangemeld waar nog geen titel voor is, weet men wel hoe de vlag erbij hangt. Dat wil uiteraard niet zeggen dat men hetzelfde kijkt naar een persoon met een vermelding van twee onbetaalde tandartsrekeningen.

De heer Waters vindt het rapport op zich waardevol en kritisch ten aanzien van de bedrijfsvoeringen. Op hoofdlijnen is de observatie duidelijk van de toenemende maatschappelijke betrokkenheid die wordt verwacht van de gerechtsdeurwaarder in het domein van de schuldenproblematiek en sociale taken. Ook kunnen er enorme kansen zijn, indien de maatschappelijke – mits duidelijker gekaderd en wettelijk verankerd – inclusief een passende tariefstelling worden ingebed in de wet- en regelgeving van de PBO. Blijven hangen in een kansloos gevecht, gericht op behoud van omzet vindt de heer Waters onverstandig; beleid dat steun geeft aan een bedrag dat alleen maar resulteert in het maken van gerechtelijke kosten in zaken die al van tevoren kansloos scoren, verdient geen steun. Alle inzichten die gerechtsdeurwaarders kunnen opbouwen, transparant voor de gehele keten en binnen de kaders van de privacywetgeving, kunnen op een positieve manier bijdragen aan het terugdringen van kosten voor zowel opdrachtgevers als schuldenaren. Een dergelijke grondhouding zou passend zijn voor de gerechtsdeurwaarder als openbaar ambtenaar. Het rapport spreekt over een behoorlijke omzetzaling voor kantoren, van 10% tot 25%; het is moeilijk in te schatten of dat zo zal zijn, dat is ook erg afhankelijk van het soort kantoor en of men gebruikmaakt van scoremodellen of niet, waardoor men vooral de kansrijke zaken zou kunnen behandelen. Als men inderdaad alles zou kunnen doorberekenen op basis van algemene voorwaarden, dan zal zich dat zeker openbaren. Invoering van Schuldenwijzer fase 2 en fase 3 zal moeilijk gaan, als er geen vergoedingen komen voor sociaal-maatschappelijke werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder en het gebruik van de data. Integrale invoering van Schuldenwijzer, zonder dat er iets verandert, zal voor veel kantoren inderdaad de doodsteek zijn en dat moet men niet willen. Bij de wetgever moet echt worden ingezet op het in de wet verankeren van de maatschappelijke taken en daarbij passende vergoedingen. Voor bevraging van Schuldenwijzer door een derde kan bijvoorbeeld een vergoeding worden gerekend. Het is dus zaak het portfolio van de gerechtsdeurwaarder aan te passen, zodat er een duidelijk toekomstig verdienmodel komt.

De heer Weening meldt dat hij het rapport aanvankelijk begon te lezen met de verwachting antwoord te krijgen op de vraag: wel of geen Schuldenwijzer? Al snel bleek echter dat dat niet de voorliggende vraag is; Schuldenwijzer is geen ontwikkeling op zich, maar meer de weergave van een maatschappelijke tendens die al jaren gaande en onomkeerbaar is. Digitalisatie, big data neemt een steeds grotere plaats in en de roep om te incasseren op een manier die recht doet aan de belangen

van alle betrokkenen wordt steeds luider. Het maken van onnodige en onverhaalbare kosten, wordt steeds minder geaccepteerd en op die tendens wordt steeds meer ingespeeld. Schuldenwijzer is slechts een van de initiatieven, maar wel die waarbij de gerechtsdeurwaarders aan de basis staan en de regie kunnen voeren. De vraag of Schuldenwijzer er moet komen, is niet de echte vraag; als gerechtsdeurwaarder kan men eigenlijk niet tegen Schuldenwijzer zijn, omdat zowel schuldeiser als schuldenaar beter af zijn als er geen onnodige kosten worden gemaakt. Dat zal inderdaad gevolgen hebben voor de omzet van de beroepsgroep; hoeveel daadwerkelijk is niet te zeggen, omdat men zich daarvoor te veel baseert op schattingen. De gerechtsdeurwaarder is echter niet op deze wereld om zijn eigen omzet op peil te houden, maar voor een effectieve en rechtvaardige rechtshandhaving en daarbij passen geen onnodige kosten. Dat kan inderdaad betekenen dat een schuldeiser een vordering moet afboeken, maar hij kan daar beter aan de voorkant van het traject achter komen dan pas later, als alle kosten al zijn gemaakt. Natuurlijk kan men ook zonder Schuldenwijzer, maar het is een illusie te denken dat de door Flynth onderzochte ontwikkelingen dan niet zouden plaatsvinden. Flynth doet aanbevelingen: denk na over alternatieve verdienmodellen, profileer scherper in de maatschappelijke toegevoegde waarde en zorg dat wet- en regelgeving wordt aangepast op de maatschappelijke rol van de gerechtsdeurwaarder. De vraag is nu wat de beroepsgroep en de Ledenraad hier concreet mee kunnen; over verdienmodellen wordt al heel lang nagedacht en aan gewerkt. Wellicht is er winst te halen op het scherper profileren van de toegevoegde waarde; met de kennis van nu kijkend naar het recent vastgestelde message house van de KBvG, vraagt de heer Weening zich of dat aspect voldoende voor het voetlicht komt. Ook aan aanpassing van wet- en regelgeving met betrekking tot de rol van de gerechtsdeurwaarder wordt al langer gewerkt. Helaas is voor de genoemde punten op korte termijn dus niet zo snel resultaat te boeken. Hopelijk slaagt de Ledenraad erin om te komen tot concrete stappen of voorstellen voor een aan Schuldenwijzer gekoppeld verdienmodel. Verder is de heer Weening benieuwd of het bestuur in de aanbevelingen van het rapport aanleiding ziet om gerichte acties uit te zetten of lopende zaken aan te passen, bijvoorbeeld in de gesprekken met JenV over het covenant of in communicatie naar buiten toe. In welke mate zal een discussie over wettelijke verankering van de maatschappelijke taken daadwerkelijk resultaat opleveren?

De heer Azouagh heeft het gevoel dat het hier gaat om een geval van 'met de kennis van nu hadden we het nooit gedaan, in elk geval niet op deze manier'. Hij stoort zich aan opmerkingen dat het rapport zich slechts baseert op aannames; dat is immers logisch. Als de impactanalyse voor de lancering van Schuldenwijzer was uitgevoerd had men ook uit moeten gaan van aannames, maar was de conclusie wel een andere geweest. De enige manier om te weten of de aannames kloppen, is Schuldenwijzer implementeren zoals nu was bedacht, maar dat kan schade opleveren. De heer Azouagh maakt zich daar grote zorgen over.

Mevrouw Bakhuis geeft mee dat er op dit moment al veel initiatieven een feit zijn met het oog op preventie van problematische schulden, zoals vroegsignalering en Schuldenknooppunt. Heeft Schuldenwijzer wel de verwachte toegevoegde waarde? Wat bij de deurwaarder terechtkomt, heeft het traject van vroegsignalering al doorlopen. Dat soort initiatieven is niet in het onderzoek betrokken en mevrouw Bakhuis vraagt daar nadrukkelijk aandacht voor. Zij is voorstander van innovatie, een kredietwijzer is een fantastisch initiatief; wellicht liggen daar kansen, op het gebied van big data en kennis die de beroepsgroep heeft en niet zozeer bij het verder uitbouwen van Schuldenwijzer. Zij mist dit tot nu toe in de discussie.

Mevrouw Pap zou een discussie als deze liever niet digitaal voeren, maar het is helaas niet anders. Toen zij het rapport voor de eerste keer las, moest zij wel even slikken. De onderzoekers van Flynth gaven in de vorige vergadering echter duidelijk aan dat er ook kansen liggen voor deurwaarders. Als de beroepsgroep het niet doet, doen andere partijen het wel en dan is het toch beter het bij jezelf te

houden. Er ligt een goed rapport en mevrouw Pap is blij dat de opdracht voor de analyse is gegeven. Het is nu zaak er gezamenlijk kritisch naar te kijken en te bespreken wat de richting moet zijn, wellicht in meer dan een sessie. Met betrekking tot het perspectief wordt vooral de sociale ministerieplicht in het rapport genoemd, misschien moet men die kant op en die kans dan nu aangrijpen, ondanks de veronderstelde forse impact. Niets doen is niet verstandig, omdat dan zoals gezegd andere partijen ermee aan de haal zullen gaan. De heer Waters is het daarmee eens, maar benadrukt dat er een vergoeding moet komen voor sociaal-maatschappelijke diensten of taken die deurwaarders op zich nemen en dat die moeten worden ingebed in de wetgeving. Mevrouw Pap vindt steun en subsidies van de overheid noodzakelijk om de sociale ministerieplicht te kunnen opzetten en zo een nieuwe draai aan het beroep te geven.

De voorzitter dankt de Ledenraadsleden voor hun eerste reacties. Hij constateert dat er heel verschillende gedachten over het rapport zijn, maar dat iedereen wellicht onderschrijft wat mevrouw Pap en de heer Waters als laatste zeiden: als Schuldenwijzer zonder verdere randvoorwaarden wordt doorgevoerd, pakt het een heel grote hap uit de taart. Het gaat er vooral om te bekijken hoe die taart vergroot kan worden en in alle opzichten relevant te blijven, voordat er een hap uit genomen wordt. Een pasklare oplossing daarvoor is niet zomaar gevonden.

Er volgt een korte pauze.

Reactie KBvG-bestuur

De heer Brouwer vindt de discussie zeer waardevol. Het bestuur wil eerst luisteren naar de meningen van de Ledenraad en dan pas meepraten. Het is echt aan de Ledenraad om een mening te vormen met betrekking tot het beleid en de richting in dezen. De heer Brouwer herkent de gemaakte opmerkingen met betrekking tot het proces. Daar is men zelf bij geweest, het loopt al zo'n tweeënhalve jaar en bij de Verordening begrenzing tariefmodellen zijn vergelijkbare opmerkingen gemaakt. Het verleden kan men niet veranderen, de toekomst wel. Het is zaak elkaar op het gebied van processen scherp te houden. Bestuur en Ledenraad hebben helder voor ogen dat de dingen zorgvuldig en in de juiste volgorde moeten gebeuren en dat men niet meer in dezelfde kuil moet vallen.

Met betrekking tot de opmerking dat het zou gaan om een 'feestje van de heer Brouwer', benadrukt hij dat hij gekozen is tot voorzitter van de KBvG en er voor de leden is, niet om feestjes te vieren op kosten van de beroepsgroep. In de reacties werd ook aangegeven dat er niet wordt getwijfeld aan de intenties destijds; de heer Brouwer verzekert dat die intenties nu niet anders zijn. Er worden niet kosten wat het kost zaken doorgedrukt. De koers van de beroepsgroep ligt in deze vergadering en het bestuur respecteert dat. Aantijgingen over persoonlijke feestjes, doordrukken van zaken en al genomen besluiten zijn pertinent onjuist.

De analyse geeft een grote impact aan. Men kan dan wegduiken, maar ook kijken naar mogelijkheden om die impact in te perken en misschien wel om te buigen naar een kans. Ideeën als een sociale ministerieplicht kan het bestuur heel goed meenemen om te overdenken en te polsen bij stakeholders. De heer Brouwer bespreekt dat er allerlei werkzaamheden bij komen, waar geen vergoeding tegenover staat. Deze impactanalyse is misschien een inzichtmoment om te zeggen: hier moeten we iets mee. Het benoemen van sociale taken en een verdienmodel daarbij, zou een richting kunnen zijn. Intussen zijn er ook met Schuldenwijzer vergelijkbare initiatieven, zoals Schuldenknooppunt. Ook de Keten derdenbeslag lijkt er veel op en wordt ingezet vanuit wetgeving; ook daarin is het belangrijk om de koers die de Ledenraad beleidsmatig gaat bepalen en het bestuur gaat uitvoeren, overeenstemmen. Dit is het moment om echt inhoud te geven aan hieraan te koppelen randvoorwaarden.

De voorzitter concludeert dat het bestuur aan de slag gaat met de in de discussie gemaakte opmerkingen.

Verdienmodel

Welke kansen legt de impactanalyse bloot om de beroepsgroep te versterken, buiten de klassieke/wettelijke taken?

De heer Ruis bespreekt dat het verdienmodel ter sprake is geweest in de werkgroep die zich bezighoudt met artificial intelligence (AI) en Blockchain. De rol van een vertrouwde derde partij in dat proces is hem vooral bijgebleven; die rol zou men ook kunnen zien in het kader van Schuldenwijzer en de rol van de gerechtsdeurwaarder. Die kan als onafhankelijk persoon zaken op financieel gebied in kaart brengen en een oordeel kan geven over verhaalbaarheid van vorderingen of de capaciteit van bedrijven om überhaupt een overeenkomst aan te gaan, waar partijen dan conclusies aan kunnen verbinden. Dat kan een verdienmodel zijn. De heer Ruis benadrukt dat big data en het gebruik daarvan wellicht niet voor alle partijen die de beroepsgroep bedient, het ultieme middel is. De voorzitter herhaalt dat de sociale ministerieplicht al werd genoemd als interessant concept met betrekking tot een ander verdienmodel. Daarbij moet naar de overheid gekeken worden in het kader van een vergoeding, in welke vorm dan ook.

De heer Swier denkt dat de branche wellicht moet doen wat andere bedrijven al langere tijd doen, het verkopen van kredietinformatie, via een gezamenlijke entiteit. Het moet niet op kantoren zelf liggen, want dat is ondoenlijk. Het bedenken van verdienmodellen is lastig en wellicht is extern advies daarover zinvol, maar hoe dan ook dient er eerst een model te zijn voor er iets wordt ingevoerd. Dat is waar het om gaat. Er zal betaald moeten worden voor het gebruik van data, maar het is de vraag of dat een verdienmodel oplevert dat voldoende groot is om te compenseren wat verloren gaat. De beroepsgroep is van goede wil en laat dat keer op keer zien, helaas doen partners als de overheid dat niet. Er moet niet iets weggegeven worden, voordat er iets voor terugkomt.

Mevrouw Botter sluit zich daarbij aan. Niemand zal verwachten dat iets voor niets wordt weggegeven, dus het is heel logisch om een vergoeding te vragen voor een bevraging van Schuldenwijzer. De voorzitter beaamt dat. Dit voert echter weer terug naar wat de heer Van der Pas aan het begin van de vergadering zei, over het maken van onderscheid tussen de rol die de maatschappij van de beroepsgroep verlangt enerzijds en de taken die de overheid deurwaarders toebedeelt anderzijds en het uiteindelijk komen tot vergoedingen voor die sociale ministerieplicht. Mevrouw Botter vindt ook dat de taken van kleur moeten veranderen en dat de beroepsgroep daarover na moet gaan denken. De voorzitter stelt vast dat de wetgeving die bepaalt hoe deurwaarders hun omzet maken, daar op dit moment helaas erg slecht voor is toegerust.

De heer Weening onderschrijft de suggestie van de heer Swier om extern advies in te winnen inzake verdienmodellen. In het convenant gaat ook een aantal punten over alternatieve verdienmodellen en beprijzing van de meer sociale taak van de beroepsgroep; duidelijkheid over de stand van zaken op dat vlak maakt wellicht dat de Ledenraad hier meer concreet over door kan denken.

De heer Nocco is ook benieuwd naar de stand van zaken op dat gebied. Hij vraagt het bestuur of Schuldenwijzer een soort ruilmiddel zou kunnen zijn voor iets anders in het convenant; de invordering van overheidsschulden is bijvoorbeeld een langgekoesterde wens van de KBvG.

De heer Brouwer antwoordt dat het convenant een aantal 'haakjes' bevat om hierover in gesprek te gaan met JenV. Een daarvan is de afspraak die is gemaakt over Btag; niet zozeer de Oskam-verhoging

die eraan komt, maar ook de bepaling dat Btag en de tarieven van gerechtsdeurwaarders meebewegen met marktontwikkelingen. Als er extra taken komen, is het logisch om op basis van het convenant in gesprek te gaan over passende vergoedingen daarvoor. Een ander 'haakje' is de subsidie voor de implementatie en deels het beheer van beslagvrije voet, er kan gekeken worden naar een continue geldstroom voor zaken die in dat kader van de beroepsgroep worden verwacht. Er is ook nog geen definitief 'nee' vernomen op het naar de gerechtsdeurwaarder toe halen van belastinginvordering, de Belastingdienst zou daar veel baat bij kunnen hebben. Uiteraard dient daar gewoon netjes voor betaald te worden. Er zijn dus kansen en mogelijkheden om in dezen aan de slag te gaan, de contacten met de overheid zijn goed en het bestuur ziet in elk geval ruimte om in gesprek te gaan.

De heer Nouta begrijpt dat er inmiddels dus wat ruimte lijkt om een soort van stabiele inkomstenstroom te bespreken met de overheid. Aan de commissie-Oskam werd destijds nadrukkelijk meegegeven dat de overheid niet zou gaan betalen voor de werkzaamheden van de deurwaarder; het is nu vijf jaar later en wat meer bewegingsmogelijkheid op dat vlak, maakt nadenken over de toekomst wat gemakkelijker. De heer Nouta vraagt het bestuur de Ledenraad daarvan op de hoogte te houden.

De heer Waters wijst erop dat al vaak besproken is dat data die gerechtsdeurwaarders aanleveren van waarde is. De vraag is hoe die waarde verdisconteerd zou moeten worden; daarvoor is waarschijnlijk aanvullende wet- en regelgeving nodig. Overigens was het vroeger heel gebruikelijk om naast incassokosten ook regelingskosten in rekening brachten aan schuldenaren. Op het moment dat er geen beslag wordt gelegd op inkomsten maar wel na titel een betalingsregeling wordt getroffen, zou het niet vreemd zijn als men daar ook een soort inning van de executieopbrengst verdeelkosten zou hebben. De voorzitter antwoordt dat er bij het afwickelen van een regeling natuurlijk kosten worden gemaakt, waar geen andere vergoeding tegenover staat. [De heer Waters: dat is de vraag, want dan wordt vaak gesteld dat je daar geen incassokosten krijgt]. Op het moment dat geen beslag op inkomsten wordt gelegd, juist omdat de deurwaarder de schuldenaar benaderd om tot een oplossing te komen, zou het fair zijn om voor al dat werk een redelijke vergoeding te ontvangen. Het is zaak dieper te gaan kijken naar de maatschappelijke rol van de gerechtsdeurwaarder en welke extra producten op dat vlak aan het portfolio kunnen worden toegevoegd, waarvoor men dan ook een redelijke vergoeding ontvangt. Ambtshandelingen die niet afgemaakt worden omdat er alsnog een regeling wordt getroffen bijvoorbeeld, zullen uiteindelijk ook gehonoreerd moeten worden. Dit dient heel goed uitgewerkt te worden. Als de politiek openstaat voor de veranderende rol van de gerechtsdeurwaarder, komt een en ander heel anders te liggen.

De heer Nouta wijst erop dat in het eindoordeel van de commissie-Oskam staat dat dit soort zaken niet door de minister werd geregeld, omdat die werkzaamheden ook door andere beroepsgroepen dan deurwaarders gedaan kunnen worden. Een regeling treffen is niet uitsluitend voorbehouden aan deurwaarders. Het is de vraag of het zinvol is om te hopen op een verandering daaromtrent. De heer Waters doelt op het traject bij de executie van een titel, waarin wordt bekeken hoe met de schuldenaar tot een redelijke oplossing gekomen kan worden die delving van de schuld tot gevolg heeft. De voorzitter merkt op dat de commissie-Oskam ook concludeerde dat er gekeken moest worden naar een andere manier van compensatie van gerechtsdeurwaarders voor het uitvoeren van die maatschappelijke rol (zoals het niet leggen van een beslag of het voorkomen van een ontruiming), maar dat dit buiten de scope van die commissie lag. Het rapport van Flynth geeft hetzelfde aan. Met die twee onafhankelijke oordelen heeft de beroepsgroep iets in handen richting de overheid.

De heer Swier meldt dat de Ledenraad het bestuur op 29 april vorig jaar extra budget van € 11.000 heeft gegeven om de onderzoeksvraag aan Flynth uit te breiden ten aanzien van het verdienmodel. Alles wat nu genoemd wordt, is eerder al in diverse commissies en subgroepen bedacht en moet vooral

ook opgepakt blijven worden, maar het gaat nu om iets nieuws en daar moet een verdienmodel bij komen. In het rapport van Flynth staat alleen dat daarnaar moet worden gezocht, maar dat was natuurlijk niet de vraag.

Mevrouw Bakhuis reageert op wat de heer Waters zei over het berekenen van regelingskosten na vonnis; zij stelt voor te gaan werken met voorkosten en nakosten. Met betrekking tot advies over verdienmodellen door externe partijen geeft zij aan dat er best modellen te bedenken zijn, maar dat het heikele punt blijft wie dat gaat betalen. Dat moet wel meegenomen worden, want de tendens in de politiek is dat meer kosten voor rekening van de schuldeiser zouden moeten zijn in plaats van voor de schuldenaar. Er dient dus wel draagvlak te zijn voor suggesties voor verdienmodellen. In het verkiezingsprogramma van de ChristenUnie wordt overigens gesproken over een kredietwijzer.

De heer Van der Pas beschouwt dat in deze discussie iedereen in principe een beetje gelijk heeft. Dat is op zich een goed uitgangspunt om tot resultaat te komen, maar men dient echt goed te begrijpen dat de beroepsgroep zelf geen verdienmodel kan creëren. Daarom komt Flynth ook niet met een alternatief verdienmodel, omdat dat er in die zin dus niet is. Het enige dat deurwaarders zelf kunnen creëren, zijn afspraken met klanten vanuit marktwerking en daarbij is sprake van een concurrentiepositie. De Ledenraad vertegenwoordigt de totale beroepsgroep. De conclusie is steeds dat er pas wat mogelijk is, als de overheid daarvoor open staat. Dat sluit aan bij de woorden van de heer Swier: men moet de huid niet verkopen voor de beer geschoten is. In het verleden is wat dat betreft al keer op keer duur leergeld betaald door de beroepsgroep. Wat de heer Brouwer zei met betrekking tot de Belastingdienst is tot nu toe zeker niet concreet in beeld en tot dat wel zo is, dient Schuldenwijzer in die vorm te worden gehandhaafd. Er is meerdere keren genoemd dat andere partijen ermee aan de haal zouden gaan, maar daardoor moet men zich niet laten afleiden. Andere partijen kunnen niet zoiets als Schuldenwijzer aanbieden en daarnaast is het naïef om te denken dat andere initiatieven niet doorgaan als Schuldenwijzer wel helemaal wordt opgetuigd. Zelfs in het op verzoek van de heer Waters toegezonden rapport over betalingsregelingen, wordt de deurwaarder niet eens gezien als een zelfstandige partij. De buitenwereld kijkt gewoon anders naar de beroepsgroep.

De heer Azouagh gaat in op de vraag wie voor gegevens gaat betalen; dat zijn natuurlijk de gebruikers van het platform. Er kan pas sprake zijn van een verdienmodel, als er heel veel data in de database zit (denk ook aan de Belastingdienst, telecommatenschappen, zorgverzekeraars, armoedebestrijding, vroegsignalering). Data alleen is niets waard, die moet ook worden omgezet in relevante informatie. De heer Azouagh is groot voorstander van een kredietwijzer. Grote partijen als postorderbedrijven zouden de gebruikers van zo'n platform moeten zijn. Als men daarvoor wil gaan, dient er heel stevig te worden doorgepakt; gesprekken voeren met de grote spelers, omzetten in relevante informatie en die gaan vermarkten. Het verdienmodel is dan de betaling door gebruikers van het platform.

Mevrouw Bakhuis noemt dat de scope van Schuldenwijzer zoals het nu is voorgesteld beperkt is tot de beroepsgroep. Ook voor het beslagregister zijn er grote wensen zoals aansluiting van de Belastingdienst en andere overheidsinstanties, zodat er een mooi totaaloverzicht komt. Dat lukt niet, dus als Schuldenwijzer verder uitgebreid zou worden is het maar de vraag hoe groot het bereik dan is. Aanvankelijk is aangegeven dat Schuldenwijzer was bedoeld voor onderlinge communicatie.

De voorzitter denkt dat breder gekeken moet worden dan alleen de beroepsgroep, ook op financieel gebied. Er gaat op dit moment vanuit allerlei overheden heel veel geld naar lapmiddelen als schuldhulpverlening en bewindvoering. Dat is dweilen met de kraan open; als die fondsen zouden kunnen worden aangesproken voor preventiewerk door deurwaarders met betrekking tot schulden,

biedt dat grote mogelijkheden. De oproep van de heer Swier om op dat vlak extern advies in te winnen, onderschrijft de voorzitter van harte.

De heer Waters zegt in reactie op mevrouw Bakhuis dat de wetgever niet stilzit en dat er diverse initiatieven aan zitten te komen, zoals wetgeving met betrekking tot stroomlijning keten derdenbeslagen, wat goed gevolg en moet worden en rekening mee gehouden. Mevrouw Bakhuis geeft aan vooral de momenteel beperkte reikwijdte van Schuldenwijzer (en het DBR) te benadrukken. De heer Swier herhaalt dat de plannen met betrekking tot het DBR nog uitgevoerd moeten worden en als dat goed gebeurt, wordt Schuldenwijzer vanzelf heel groot. Maar zoals al gezegd zijn de gevolgen ook heel groot en is het de vraag wat er met het oog op beschikbare data wel en niet mag.

De heer Nouta vindt dat er een doelscenario moet zijn; dan kan het bestuur ook concreet aandacht vragen bij de diverse contacten voor benodigde stappen. Blijven hangen in 'het kan niet, want het mag niet' is jammer.

Mevrouw Bakhuis wijst nogmaals op het niet meenemen in het onderzoek van de impact van het DBR en andere initiatieven. Het zou kunnen zijn dat de financiële impact toch wat minder is dan wordt verondersteld. De heer Swier antwoordt dat een correctie vanwege het DBR wel is meegenomen. Mevrouw Bakhuis doelt meer op het Schuldenknooppunt en de per 1 januari jl. in werking getreden WGs.

De heer Nouta heeft in zijn netwerk gehoord dat Flynth heeft aangeboden gratis het verdienmodel te laten onderzoeken door studenten, als extra dienst. Klopt dat en, zo ja, waarom is er geen gebruik van gemaakt?

De heer Van der Pas antwoordt dat dit inderdaad is aangeboden. Het was een mooi aanbod, zeker omdat er geen kosten aan zijn verbonden en het niet tijdvertragend zou zijn. Als de opdracht ook was verstrekt, had het onderzoek op dit moment wellicht al tot conclusies kunnen leiden. Dit aanbod is gedaan aan de opdrachtgevers van Flynth, het bestuur van de KBvG en SNG. De heer Nouta vraagt waarom hierop niet werd ingegaan.

De heer Brouwer antwoordt dat er na overweging destijds voor is gekozen eerst het onderzoek van Flynth af te laten ronden en dan te bezien of aanvulling gewenst is.

Hoe verder?

De voorzitter vat samen dat er veel punten naar voren zijn gebracht; Schuldenwijzer biedt kansen en bedreigingen, is waarschijnlijk onontkoombaar maar voordat er grote stappen worden gezet, is het zaak te zorgen dat er een verdienmodel is waarmee eventuele verliezen/omzetzalingen opgevangen kunnen worden. De vraag voor de Ledenraad is wat zij daar nu verder mee wil. Die kan ook aan de orde komen in de volgende vergadering, zodat men hetgeen vandaag aan de orde is geweest eerst rustig kan overdenken. Wellicht kan de Ledenraad al wel een richting aangeven. Hij vraagt of leden daar ideeën over hebben.

De heer Nouta denkt dat een betaalfunctionaliteit voor Schuldenwijzer heel redelijk is en op korte termijn te realiseren is. Het bestuur kan alvast aan de slag naar aanleiding van wat er zojuist besproken is, zoals contact met het ministerie over een vast bedrag voor het treffen van minnelijke regelingen. Met betrekking tot het aanbod voor aanvullend onderzoek door studenten, stelt de heer Nouta voor daar morgen contact over op te nemen met Flynth.

De voorzitter vindt dat heel concrete stappen. Hij vraagt de Ledenraad of zij het punt wil agenderen voor de volgende vergadering, of dat er in kleiner verband eerst wat zaken worden uitgewerkt.

De heer Nocco informeert hoe het bestuur er nu in staat. Wellicht kan het een position paper opstellen met betrekking tot dit onderwerp.

De heer Brouwer geeft aan dat het bestuur morgenmiddag heeft gereserveerd om te spreken over strategische zaken, waaronder Schuldenwijzer. Er komt naar aanleiding daarvan een notitie naar de Ledenraad, waarin ook ingegaan zal worden op wat er momenteel speelt bij de ministeries.

De heer Van Rooij vindt een democratisch proces in de Ledenraad met betrekking tot te nemen stappen, te komen tot een soort routekaart van belang. Deze discussie heeft voor hem duidelijk gemaakt dat er zekerheid moet zijn dat de beroepsgroep iets aan Schuldenwijzer kan verdienen, voordat er veel geld in wordt geïnvesteerd.

De heer Azouagh is van mening dat in de volgende vergadering verder over het onderwerp gesproken moet worden en dat het bestuur actief betrokken moet worden. Er dient goed nagedacht te worden over hoe er - in tegenstelling tot bij het beslagregister - wel echt veel input kan worden verkregen vanuit eerdergenoemde partijen als de Belastingdienst en hoe die data kan worden omgezet in informatie. Betrekken van een externe partij is een goed idee, omdat de Ledenraad op veel vragen zelf het antwoord niet weet (bijvoorbeeld: mag data verhandeld worden en wat voor prijs hoort daar dan bij?) De voorzitter merkt op dat dit de routekaart die de heer Van Rooij noemde niet uitsluit.

De heer Ruis sluit zich aan bij de heer Van Rooij. Hij komt terug op de aannames in het rapport van Flynth; een daarvan is een maatschappelijke behoefte aan voorkomen van problematische schulden en langlopende en kostbare procedures. De heer Ruis is er nog niet van overtuigd of daar een rol ligt voor deurwaarders. Niet alle schulden zijn problematisch, moet Schuldenwijzer dan alleen worden opgetuigd voor problematische schulden, of zijn er andere maatregelen nodig zoals met betrekking tot kostbare procedures? Er wordt bijvoorbeeld al lange tijd gesproken over de hoge griffierechten. Big data en aanverwanten zijn ontwikkelingen waaraan de beroepsgroep niet ontkomt, maar het is de vraag of het ook relevant is voor alle deurwaarders; diverse mensen die de heer Ruis heeft gesproken, vinden van niet. Dat levert een interessante onderzoeksvraag op. Verder is het zaak na te denken over en een antwoord te formuleren op de vraag wat het verschil is tussen het DBR en Schuldenwijzer en hoe het zit met de financiering ervan. Het rapport van Flynth geeft aan dat levensvatbare gerechtsdeurwaardersorganisaties van maatschappelijk belang zijn; dat kan wellicht nog beter uitgedragen worden. Tevens dient de wetgever verantwoordelijkheid te nemen, op dat terrein is het bestuur aan de slag. Draagvlak werd genoemd in de discussie; de enquête van Deurwaardersbelangen zou te gekleurd zijn, wellicht kan de KBvG/de Ledenraad zelf een minder gekleurde enquête ontwikkelen en daarmee input ophalen bij de collega's. Er zal draagvlak moeten zijn voor de verdere stappen en financiering met betrekking tot Schuldenwijzer. Mevrouw Bakhuis noemde de beperkte reikwijdte: is een investering dan wel reëel? Hoe dan ook zijn er nog flink wat stappen te nemen.

De heer Swier informeert naar de rol van de commissie Schuldenwijzer in het verdere proces. Vindt de Ledenraad dat de commissie moet blijven, of wordt het onderwerp alleen plenair behandeld? Als er een commissie in stand moet blijven, is het wellicht beter om een nieuwe commissie te benoemen en daarvoor een heldere opdracht te formuleren.

De voorzitter vult aan dat de commissie Schuldenwijzer momenteel bestaat uit hemzelf, de heer Swier (voorzitter), de heer Van der Pas, mevrouw Bakhuis, de heer Hempel en de heer Wittebrood. Hij vraagt

wat de Ledenraad vindt van het voorstel van de heer Swier. Hij herhaalt dat er vandaag geen formele besluiten worden genomen, dus eventueel opheffen van de commissie of deze een taak geven tot het verder uitwerken van plannen, zou dan in april gebeuren.

Mevrouw Botter sluit zich aan bij de heer Swier; in de volgende vergadering met de voltallige Ledenraad over het hele traject spreken.

De heer Nouta bespiegelt dat in deze vergadering terughoudendheid bij het bestuur is gebleken wat een beslissing in dezen betreft en dat is ook terecht. Richting geven aan beleid over dit onderwerp is echt aan de Ledenraad en die verantwoordelijkheid moet men ook nemen. Het is prima het punt weer te agenderen voor de volgende vergadering.

Mevrouw Bakhuis is het daarmee eens. De Ledenraad dient deze taak op te pakken, in de vorm van een commissie of plenair, en niet over te laten aan het bestuur. Dan is de richting die de Ledenraad op wil ook duidelijk voor het bestuur.

De voorzitter constateert dat de voorzitter van de commissie Schuldenwijzer aangaf een rol voor de commissie om dit verder uit te werken niet af te wijzen, maar wel met een duidelijk mandaat. De voorzitter stelt voor in de volgende vergadering of die daarna te bepalen met welk mandaat de commissie Schuldenwijzer aan de slag kan gaan om in dezen te komen tot beleidsvoorstellen.

De heer Waters neemt ook graag kennis van een reactie van het bestuur. De Ledenraad heeft toch vaak een informatieachterstand ten opzichte van het bestuur. Het is goed om de volgende vergadering weer plenair over dit belangrijke onderwerp te spreken. Als dat agendatechnisch lastig is, is het wat hem betreft geen probleem weer een extra vergadering in te lassen. Verder dient ook de achterban hierin meegenomen te worden; een aparte ledenvergadering kan een optie zijn. Uiteindelijk dient er vanuit de Ledenraad een voorstel te komen voor het bestuur.

Mevrouw Botter oppert het zelf houden van een objectieve enquête bij de achterban. Zij vraagt of de volgende vergadering, als het enigszins kan, fysiek kan plaatsvinden. Digitaal is zo'n belangrijk punt lastig te bespreken. De voorzitter vreest dat men voorlopig nog moet uitgaan van digitaal vergaderen.

De heer Weening is het met de heer Nouta eens dat de Ledenraad aan zet is met betrekking tot dit onderwerp. Zijn vraag met betrekking tot het bestuur ging vooral over reflecteren door het bestuur op wat het vandaag heeft gehoord en het informeren van de Ledenraad over hoe zij dit ziet in relatie tot het convenant. Het is evident dat de bal bij de Ledenraad ligt.

De heer Van der Pas feliciteert de Ledenraad met deze vergadering; voor het eerst in lange tijd heeft hij alle deelnemende Ledenraadsleden aan het woord gehoord en men was goed voorbereid. Hij hoopt dat deze professionaliteit wordt vastgehouden. Met betrekking tot de enquête van Deurwaardersbelangen merkt hij op dat de toonzetting misschien wat anders had gekund, maar dat de resultaten wel degelijk een signaal zijn dat niet terzijde geschoven moet worden. Hij sluit zich aan bij het voorstel van de heer Swier om in een volgende vergadering te komen tot een concreet plan van aanpak voor de Ledenraad, met betrekking tot dit onderwerp. De werkwijze van vandaag kan de volgende keer ook worden gevolgd; de heer Van der Pas vraagt de Ledenraadsleden zich wederom goed voor te bereiden en met een concreet idee te komen.

De voorzitter dankt de heer Van der Pas voor zijn inspirerende oproep. De bespreekpunten zijn hiermee doorlopen.

De heer Swier vraagt of de toehoorders vanuit Deurwaardersbelangen iets kunnen zeggen met betrekking tot de enquête. De voorzitter wijst erop dat er geen spreektijd is aangevraagd. Mevrouw Botter merkt op dat zij wat negatief was met betrekking tot de objectiviteit van de enquête, maar dat zij de gepleegde inzet en het initiatief wel heel erg waardeert.

De voorzitter rondt de vergadering af. Het onderzoeksrapport van Bureau Flynth is besproken, morgen spreekt het bestuur er ook over. Het onderwerp wordt geagendeerd voor de/een volgende Ledenraadsvergadering, waarin de te volgen stappen worden geconcretiseerd.

De eerstvolgende geplande Ledenraadsvergadering is op 22 april a.s.

Desgevraagd meldt de voorzitter dat de vergadering is genotuleerd en opgenomen.

3 Sluiting

De voorzitter dankt deelnemers voor hun inbreng en sluit de vergadering om 16.05 uur.